

Formanden:

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 18:22

Flemming Damgaard Larsen (V):

Ansvar for ligestilling inden for f.eks. folkekirken er Kirkeudvalgets, ligestilling inden for undervisningsforhold tager Uddannelsesudvalget sig af, ligestilling inden for universitetsverdenen tager Videnskabsudvalget sig af osv., så de virkelig kan sætte fokus på det særegne område, de har med at gøre. Og det er så at implementere ligestillingen.

Kl. 18:22

Formanden:

Så er det fru Meta Fuglsang for en kort bemærkning.

Kl. 18:22

Meta Fuglsang (SF):

Hvis man kigger på, hvordan det indtil nu er gået i udvalgenes arbejde, må vi jo konstatere, at der ikke er ligestilling. Jeg går ud fra, at ordføreren mener, at udvalgene indtil nu har inddraget ligestilling i et eller andet omfang, fordi det er så oplagt og så vigtigt. Og så vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvordan synes ordføreren det går med den ligestilling? Går det godt nok i udvalgene, eller skulle man ikke prøve at finde på en anden løsning, når det ikke kan lade sig gøre, som det er nu?

Kl. 18:23

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Helge Adam Møller, der har bedt om ordet som ordfører.

Kl. 18:23

(Ordfører)

Helge Adam Møller (KF):

På vej herop på talerstolen hørte jeg en – og så vidt jeg kunne høre, var det et af de kvindelige folketingsmedlemmer – der sagde: Er *han* ligestillingsordfører? Ja, det er han, i hvert fald i den her sag, og det var jeg også for 24 år siden, da vi havde en tilsvarende forespørgselsdebat om ligestilling i Folketinget – ikke lige om et ligestillingsudvalg, men om ligestilling i al almindelighed.

Dengang havde man en taletid på 10 minutter, og man havde for øvrigt kun ca. 6-8 forespørgsler om året, så man havde god tid til at forberede sig. Jeg kan stadig væk nøjagtigt huske de første 6-8 linjer i min tale. Jeg startede med at sige, at ligestilling har vi, og så citerede jeg det, der står over døren ned til ridebanen,

som alle de, der bor dernede, ser hver dag. Der står en sentens af Grundtvig, der er 150 år gammel: Virk i fællig, men forskellig, drag til minde, mand er mand og kvinde kvinde. Det var én måde at udtrykke ligestilling på.

En anden måde, som jeg synes er lidt mere moderne, er at sige, at ligestilling har vi den dag, der er lige så mange kvinder på morgenflyet fra København til Stockholm, som der er mænd. Der er kommet flere i de 25 år, men ikke lige så mange.

Men lad mig så sige et par ord om det her forslag, og hvorfor vi ikke kan støtte det. Det er jo helt rigtigt, som der står i forslagens bemærkninger – og jeg vil sige til fru Lone Dybkjær, at jeg både har læst forslaget og bemærkningerne – at vi fik en ligestillingsminister første gang i 1999. Det konstaterer en af forslagsstillerne fru Lone Dybkjær jo netop også. Det var den daværende statsminister Poul Nyrup Rasmussen, hvis jeg husker rigtigt, der udnævnte ligestillingsministeren. Men heller ikke dengang lavede man et ligestillingsudvalg – hvorfor, ved jeg ikke.

Men min begrundelse er ikke, at ligestilling ikke er utrolig vigtigt, det er det – det er jo også derfor, vi diskuterer det så ofte i Folketinget og i forskellige udvalg – men der er jo mange emner, som også er vigtige, uden at vi har et udvalg om dem. Lad mig nævne nogle stykker. Hvem i dette Folketing synes ikke, at børn er vigtige? Har vi et børneudvalg? Nej. Hvem synes ikke, at ældre er vigtige? Har vi et ældreudvalg? Nej. Hvem synes ikke, at ytringsfrihed er vigtig? Har vi et ytringsfrihedsudvalg? Nej, det har vi faktisk ikke. Og hvad med sport? Det er vi nogle der også synes er meget vigtigt. Har vi et særligt sportsudvalg? Nej, det har vi ikke.

Et af de argumenter, der står i forslaget, er, hvorfor man ikke bare laver et 25. eller 26. udvalg og kalder det et ligestillingsudvalg. Men så kan man med lige så stor ret sige, at så skal vi også have et ældreudvalg, et børneudvalg, et ytringsfrihedsudvalg og et sportsudvalg, og så har vi 32 eller 33 udvalg. Og derfor minder jeg om – som vi også har skrevet i betænkningen – at ingen af de nordiske lande, vi sammenligner os med – Finland, Island, Sverige og Norge – har mere end 16 udvalg, og mange af dem har færre, for der samler man emnerne lidt mere i stedet for at sige, som vi her i Danmark har været tilbøjelige til at gøre, hver gang der er en ting, vi godt vil beskæftige os med: Et nyt udvalg. Og hvad betyder det for os folketingsmedlemmer? Det betyder, at vi alle sammen er medlem af 5, 6 eller